

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

|| SALUT PÚBLICA || INTERESSOS POPULARS || ARTS Y LLETRES ||

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat d lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . 8 rals trimestral
 Països de la Unió Postal. 16 id. - id
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanen las circumstancies

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

X

Y ja 'na teniu a 'n aquella part de la gresca y la tabola; a la descripció d' aquell etorn carne-voltas que, aixís com lo que al mon se celebra dona pá als magatzems de trajos y empreses de balls, aquell dona pá y trago a tota la classe capellanesca de desde que va fundarse y sens dupte que 'ls hi seguirá donant fins lo dia que 'ls arriui sa extinció absoluta a la que 'l temps, per medi de la ilustració, nos hi va portant que no 'ns ne doném compte.

Son tan y tan monstruosas las bolas que vaig á desgrujehos, qu' estich ben segur de que no hi hauria qui m' hi donés crèdit si no las acompanyava d' autoritats verdaderament respectables, venerandas y ademés molt competents en la materia infernal-carnavalesca.

Obriu la boca, lectors devots; tapau's 'l nas, lectors liberals, qu' ara 's va a descarregar la gran metrallada de la immundicia clerical ab la descripció minuciosa d' aquest tan-odiós Infern catòlich que 'n ocupa, perenne terror dels tontos, badollet d' or dels astuts, taca asquerosa del present sigle que no ha pogut encara fer desaparèixer del tot los intensos resplandors que llenza la pila elèctrica; però que es probable qu' aviat no 'n quedarà ni sols la idea, puig que, per lo abominable de la cosa, ni en lo pensament han de voler guardarla nostres nets.

Habent fullejat ràpidament als sants Ligori, Bassili, Ignaci, Albert, Gregori, Thomas y altres, y a las *Humanae vitae subdilectissimas* Zuchi, Ventura, Claret, Segur y altres més; he copiat de sas explicacions sobre l' infern lo següent vocabulari, encar que lo trascrich abreviat per lo interminable que 's faria.

Gènere de ferrerteria y anexas.—Cadenas, forcas, tridents, martells, picas, claus, fletxas, trompetas, espasas, calderas, calderons, etc., etc.

Drogueria, bejudas y potingas varians.—Sofre, quitrá, pega, neu, carbó, sanch bullent, aygas bullentas, suchs de pudors insoportables, horribles excrecencias, materias estranyas, barrejas asquerosas, et-zétera, etc.

Secció d' animals.—Dragons, escorpins, galipaus, gossos, monas, micos, serpents, raïas pinyadas, cuchs, gats, capellans, et-zétera, etc., y ademés bestias peludas y de *llargas ungles*. En quant a 'n aquesta última varietat si qu' haig de confessar que la crech no sé per qué, puig que lo maleix autor que de tal *bestiesa* s' ocupa, nos diu mes avall de sa obra que: «lo foch del Infern crema fins a carbonisar.» (Ligori, *Veritat, eternus*, XXVI.)

Se troban ademés en aquella *fossa immensa del centro de la terra* (segons expressió del autor últim citat), homes negres y lletjos, monstrosos de tolas menas, no hi ha noticia que n' existescan de tan gros com en Cánovas, bestias asquerosas y de mil formas que, ja

volan de l' una part a l' altra, ja s' arrossegan per terra, ja se sacian ab la carn dels condemnats... (y ¡Senyor! fins los ulls me tremolan de pensarhi) y en fi, s' hi troban tals y tants horrors, tals y tants fástichs, tals y tan odiosas farsas, que per mí, la invenció d' ellas fins deshonra, y sa memoria temps a venir ha de causar la vergonya y despertar la indignació del home de mes vulgar cor, mentres no siga tocat del vici del fanatisme.

Aném a veurer ara los sufriments a que los condemnats están sotmesos.

Es precis primer de tot lo ferse un càrrech de la naturalesa del foch aquell a fi de compendre la inconmensurable importancia de la malèfica virtut que li comunicá 'l gran Deu de la ira y la venjansa.

De sant Agustí.—«Lo foch de la terra, comparat ab lo del Infern, sembla pintat.»

De sant Vicents.—«Lo nostre foch es fret, al costat del de l' Infern.»

De sant Gregori.—«Lo foch del Infern, al atnec al cos, ataca a l' ànima; ademés se diferencia del de la terra en que crema, pero no consumeix.»

Del P. Segur.—«Pot dirse del foch del Infern: No ha pogut ni podrà jamay concebir lo enteniment humá 'l horrorós càstich que la justicia de Deu reserva als impenitents.»

De la *Hist. Eccles.*—«Los eclesiástichs no addeixen mes que d' un defecte al explicar lo foch del Infern, y es que diuhen d' ell cent vegadas menos de lo que realment es.»

¡Existeix ara algú que no haja cobrat horror a n' aquest element dominant de aquell floch de tenebras ahont haurá de anar a parar si dupta?

¡No! Ben fet, donchs, tobas ovelletas; y teniu en compte que las veritats esplicadas, si be no tenen res d' amargas, al menos son molt calentas... y molt mes grossas; aixó sí, garrfalment grossas.

En quant á las amargas ja anirán venint, y també las picantas, oh timoratas y pecadoras ánimas.

Pero permeteume aplassarho pera la setmana entrant.

ELÉCTRICI

(Segona)

NOTAS

(COMENSA EN L' ARTICULO VII)

(1) "Habent comensat los homes á multiplicarse sobre la terra y engendrat fillas, veient los ángels tan hermosas á las fillas dels homens, s' en prengueren pera ell, escullintlas á son gust."

"Després que 'ls fills de Deu (los ángels) entraren á las fillas dels homes y d' ellas tingueren fills..." (Vegeu Génesis VI, 1 al 4.)

(2) "Sinó que també los atormentarón los dimonis en horribles figuras de feras y altres bestias espantables..." (Fray Luis de Granada.—De las Penas del Inferno.)

"Y se li posá al devant lo dimoni en la figura de una bestia semblanta á un asa, sinó que tenia lo cap y la cara de persona..." (Navarro.—Vida de S. Anton.)

"Y entraren en sa habitació innumerable multitud de dimonis en forma de tota classe d' animals feréstechs que cridavan cada un segons sa naturalesa." (Ibid.)

(3) "Un demani se li presentá al devant un terrible dimoni ab la figura de un negre..." (Noeiz.—Olimendi.)

"Va veurer sortir una dona entormentat nua á la que acompanyavan cinc juvenetas mes, nias igualment, y totes d' una hermosura extraordinaria..." (Vegeu la citada V. de S. Anton.)

(4) "L' aparegué Zerreturi y li digné: Aquell fraire que tu 't creus un home, no 't es, sino los dimonis ton enemich..."

"Després sortiren molts cavallers y grans senyoras vestits tots á las mil maravellas..." (Ibid.)

(5) Vegeu la Vida de Sant Anton traduñida del francès á Girona l' any 1683; en ella 's parla de riuas, civitats riuas y hermosas, passejos, carrossas, grans tendas y... ¡la mar! tot creat per lo dimoni ab sols sa veu imperiosa.

(6) "Y li aparegué 'l Mal esperit en la figura de un negre petit y disforme..."

"Vingué després lo dimoni á fer soroll á la porta de la ermita del sant, y al obrirsa aquest va veurers ab un home tan gran, que va semblarli tocava ab lo cap al cel. Li va preguntar qui era y li respongué qu' ell era Satanas..." (Ibid.)

A EL OBRERO

III

Acostuma succehir bastant sovint, tractante de problemes, que fins l' ánimo mes ben dispost cau en la tentació, de recorre á una honrosa retirada ó á una errònea interpretació mes ó menos rebuscada ó habilidosa de las ideas antagòniques, avans que confessarse, no venut, sino consensat, que es molt distiat, pe 'ls arguments de son contrincant.

No es que ab tal exordi volguem dir que El Obrero hagi fet aixó ab nosaltres; d' ensa del lleiable giro que han pres nostras relaciones; nos contemem ab senyalar un perill casi inevitable en la personalitat humana, pera que un y altre procurém fugir d' ell, si es que volém que la qüestió que venim debatint acabi ab honra per nosaltres y sobre tot ab profit per la classe á qual defensa tenim lo deber de consagrar nos si no volém renegar de nosaltres mateixos.

Lo nou rumbo que—ha pres la polémica entre El Obrero y La Tramontana, habent comensat en un terreno inconvenient per l'un y erm é improductible per l' altre, ha vingut á parar á un punt que, portat ab tacte y prudencia, pot donar fruyts maravillosos.

S' ha tractat de la Unió de tots los treballadors, ó sia de la fusió dels partits socialistas espanyols, que, de

realisarse, podria ser lo preludi de que 's fes lo mateix en l' estranger, y pogués establirse una organizació obrera enca en tot lo mon civilizat, que propagant baix un mateix principi general la idea de emancipació del treball, apressariss notabísimament una transformació social mes basada ab la Justicia que la que avuy encara subsisteix per vergonya de la tan mal apedassada civilizació.

Sabém lo difícil que es fer subsistir, en mitj del apassionament, la veu de la rabó; estem segurs que no han de faltar obscacats en tota terrens que, per natural impuls, te de semblarlos detestable la unió ab qui no 's hagi may sigut simpátiq; consercim que á molts los semblará maldia celestial ó somnis de poeta tals aspiracions; pero nosaltres estem convenuts de la necessitat d' establir una forta unitat de acció entre tots los treballadors actius é inteligents, si es que no 's vol retardar molt mes de lo que 'n hi ha necessitat, lo dia en que tingan de desaparrece per sempre mes los irritants privilegis de classe ab que avuy se divideix nostra societat.

Per mirar de vence las dificultats que l' apassionament podria oposarnos, es per lo que, comenem avuy fent present á El Obrero los perills mes grossos en que podria caure una política com aquesta baix lo punt de vista de la utilitat general.

Deixemos de si 'l Congrés nacional va fer tal ó qual cosa mes bona ó mes dolenta que 'ls anarquistas; deixemos de si 'l partit obrer ó 'ls altres tenen rabó ó culpa en la divisió obrera; per aquest camí no arribaríam á cap punt de profit, puig cada un defensaria als seus per necessitat, per simpatia y per convicció; y si de algo habian de servir nostres treballs, seria per afondir una vegada mes l' alisme de nostra divisió. Fugim donchs de aquest perills terrens, y en la de tot, deixém per avuy de voler portar cada un l' aygua á son moll.

Nosaltres no podém concebir las asociaciones obreras sense ideals, y nos ha semblat que El Obrero deu assentir á nostra opinió, per quan no la rebateix en sa última contesta, y accepta nostras duas conclusions proposats.

Los ideals que debem formularnos, dintre nostra proposició, han de concretarse á emancipar lo treball y consagrar l' autonomia del individu y de las colectivitats dintre 'l pacte solidari.

Sentem principis generals á tals ideas.

EMANCIPACIÓ.—GENERAL.—Que ningú pugui comprar, valuar, ni ocupar lo treball d' altres, fente intermediari entre 'l productor y 'l consumidor.—Pacte solidari entre las colectivitats productores per' assentar los fonaments del organisme social.

AUTONOMIA.—Absolut respecte á las ideas y llibertat del individu y de totes las colectivitats, mentres ab sos actes no ataquin ó ofengan lo dret dels altres.

ACLARACIONES

Totas las escuelas socialistas, inclis la que 's denomina autoritaria, convemen en que 'l principi de autoritat tendeix al despotisme.

Totas las escuelas socialistas, inclis la que 's denomina anarquista, convemen en que es precis supeditarse á una organizació social pera viure en civilizació.

Resulta que

L' autoritarisme dels uns fuig dels Estats polítics de avuy, per anar á un Estat igualitari, treballador y lliure, que realisi la Justicia.

L' anarquisme dels altres fuig de la interpretació metafórica de Desordre, per anar á una ORGANIZACIÓ federativa de lliures productores.

Tenim, donchs, per abduas escuelas, oposada la LIBERTAT á l' AUTORITAT, y la ORGANIZACIÓ al DESORDRE, lo qual está en perfecta identitat en son fondo.

Están dividits en que

los uns creuen que s' ha de fer política parlamentaria dintre l' Estat actual, pera arribar á apoderarse y desde allí decretar sa supressió.

los altres creuen que se ha de fer política demoleadora, guardant actitut espartana, abiant l' Estat, y empenyent ó apropiant-se de tot moviment que pugua conduhirlo á desaparrece.

Tot lo qual son diferents medis per' arribar á un mateix fi.

DECOCCIONS

Borrant los uns la paraula autoritat y escrivint Autonomia, que significa Llibertat, estarian millor en son crede.

Borrant los altres la paraula Anarquista y escrivint Autonomia, que per ella es igual, no abdicarian per res de sos ideals.

Tenim, donchs, la paraula AUTONOMIA que pertany als ideals de tots plegrats.—Lo principi de FEDERACIÓ es igualment acceptat per tots com aixó mateix s' entén. Mir las relaciones sociales.—LA EMANCIPACIÓ DEL TRABALLADOR ha sigut, es y será 'l fi comú de totes las escuelas socialistas.

Podríam condensare 'ls ideals de tots en la trilogia de EMANCIPACIÓ, AUTONOMIA y FEDERACIÓ.

Y perque no pogués portar conflictes la conveniencia de la política demoleadora ó de la parlamentaria, deixem que cada individu, en sa autonomia, fes lo que per mes convenient tinguis, seguint en aquest punt concret los impulsos de son cor y las inspiracions de son raciocini, y quedant las colectivitats en l' actitut que cada una tinguis per convenient, segons los desitjos de la majoria y respectant sempre las ideas de las minorias.

Sobre las bases que acabém d' exposar estem segurs que, á obrar uns y altres ab bon desitj, podria assentarse la Unió de totes las societats obreras espanyolas que buscan la millora interinament y en definitiva la emancipació del treball, sense cap motiu de aprensió per part de ningú y consagrant los ideals de tots.

Si nostre company en polémica estima llogicas y justas las razones qu' hem exposat, no titubegi en confesarlas de pla; y pot estar segur que ab tal acte será metrexedor de las simpatias y consideracions de tot obrer lliat y animat per l' esperit de Justicia, que ab descomissament miri tan insensata disidencia y destij ab llialtat que s' acabí d' un cop la desunió que tan perjudicial á la causa del caclan modern.

Si, lo que no creyém, l' articulista de El Obrero no está conforme ab alguna de las nostras afirmacions ó li queda algun dubte respecte d' ellas, que 'n digui concretament sobre qu' es, que, com dihem en catala, tot parlant la gent s' entenen.

Be es variat que fins trobantnos en un tot d' acort no tenim cap representació—á lo menos per part nostra—que pugua autorisarnos á la immediata realiació del plan discutit; pero creyém nosaltres que, si 'ns trobessem ab unitat de miras després ja de las concretar la qüestió, hensem uns y altres en nostras respectivas relaciones obreras la favor de tal Unió, propagnantla y defendentla y procurant, sobre tot, suavisar las asperezas dels uns contra 'ls altres, no 's tardaria gayre á recullirsen los fruyts en una costera germana ó que venim obligats per interessos, per justicia y per naturalesa, y que sols miserias personales y fatalismos de circumstancias nos poden fer descomixe.

A Madrid lo govern ha descobert lo judici final conservador.

Ab aquest motiu s' han agafat generals, brigadiers, oficials, sargentos, y no sabém si algun ranxero.

La patria y la llibertat conservadas se han salvat de un daltabaix.

Ara tothom estará tranquil... fins que hi tornin.

Ja sabém que á Espanya aquets mals son crónichs.

S' acostan eleccions.

Lo ministre de la Gobernació, l' ex-revolucionari Romeret, diu qu' está tot capficat pera poder ben garantir la llibertat electoral.

Algun periódich mal intencionat fa corre que per haberse descobert la gran conspiració d' aquestos dias, se aplassarán las eleccions.

¡Ah malas llenguas! ¡Si voldreu fer creure que aixó de las presons ha sigut una amagada d' ou del govern pera justificar algun acte que necessitava realisar pera avans de las eleccions!

Donchs jo 'm guardaré be de creureho. Tindria pó de agafar una fiscalitis aguda.

Lo dimars d' aquesta setmana, dia 18 de Mars, va fer tretze anys que á Paris varen sublevarse 'ls batallons de milícia de treballadors y van proclamar la *Commune*, ó sia lo Municipi lliure.

Com van fer moltes coses de caràcter social y radicalíssimas, tots los governs y las classes privilegiadas van esgarriarse devant de uns fets que tendian á acabar ab los privilegis.

Los que digueren lladres, assessins ó incendiarijs als comunalistes, perque en mitj de una continua batalla usaban la cruenta represalia, com á lley de guerra, trobaren molt posats en ordre los assessinats en massa que 'l govern de Versalles maná fer després de la victoria.

Cent mil treballadors regaren absa sanch l' arbre de la Reforma social.

Tantá sahor no pot perdres. Ella fructificará.

¡Un recort á las víctimas!

.. ..

Segons diu un telégram, lo consell de ministres ha reconegut la poca importancia de la conspiració *descuberta*.

¡Ay carambas! ¡¡¡ que la saben llarga!!

.. ..

Un diari de Pamplona porta la noticia d' existir prop d' aquella capital, un porch que fa més de sis pams d' alçada y pesa trenta quatre arrobas.

¡Quin ministre!

.. ..

Varios periodistas han ingressat en presiris, á cumplir condemnas per delictes de imprenta.

Avuy l' escriure es bon xich més perillós que 'l sortir en cami ral.

.. ..

Ab grans pressas fou cridat, segons diuen, lo general Salamanca al palau reyal pera parlar ab D. Alfons.

De qual entrevista, també segons diuen, «lo rey va enterarse minuciosament del estat del exèrcit á Valencia».

¡Carambas! ¡No n' entenen res d' aixó!

¡Ah! Donchs jo tampoch.

.. ..

«Lo govern está disposat á pendre acorts enèrgichs, respecte á la conducta de la premsa.»

Ab mitja dotzena de vegadas que 's dongui garrot á cada periodista, está salvada la situació.

¡Fa que sí, liberals de las conservas!

.. ..

Lo govern ha indultat de la pena de mort á un ex-cabecilla carca.

Aixó no 'm sembla pas mal, ni molt menos.

Lo que 'm distreu es pensar lo que hauria succehit tractantse de algun infelís que s' hagués subleuat contra la monarquia.

Com la tal fa... que... la... no... es...

¡Ay! Dispensin; no 'm recordava de la lley de imprenta, ó més ben dit, del códic penal.

.. ..

Las causas dels *conspiradors* de Madrid, se diu que serán tramitadas pe 'ls consells de guerra.

Los *monstruofobos* se veu qu' están atacats de *republicanofobia*.

.. ..

A Paris han celebrat lo 18 de Mars.

Y á Barcelona també.

Y á Madrid.

¡Y á tants altres punts!...

La professó va per dintre y amensassa onegar lo Santeristo á fer punxetas.

.. ..

Diuen per la vila del os que tan aviat se obrin las Corts se resuscitará la lley de imprenta d' en Cánovas.

Per la meua part me n' alegraria moltíssim.

Entre anar á presiri ó suspendre la publicació, prefereixo lo últim.

.. ..

Los tribunals francesos han condemnat á dos anys de presiri á l' ex-cabecilla carcunda Segarra per falsificador.

¡Vajal Deu voler ferse digne de son amo y senyor lo rey de las bailarinas y l' héroe de l' As d' Oros.

.. ..

Es gros l' empenyo dels diaris arrossayres (vulgo ministerials) en negar que hi hagi partidas de insurrectes á Cuba.

Pero ¡qui 's empeny que tant rodolan!

.. ..

Novas denúncias han caygut aquesta setmana demunt la premsa.

Ja es ben cert que la Providencia tot ho dona ab abundancia.

Fins las calamitats conservadoras.

.. ..

Los periódichs conservadors s' esgargamellan dihent que la República á Espanya sols pogué venir per sorpresa.

Aquesta gent ja ha perdut la memoria.

A la votació del onze de Febrer ne dirán acte de forsa, y á la sublevació de Sagunto una *espontaneitat* nacional.

¡Quinas tragaderas!

.. ..

La república Suissa ha saldat l' any 83 ab un sobrant de prop de quatre milions de pessetas.

Igual que á Espanya.

Si no fossen las *irregularitats*.

Y otras cosas que 'm callo per forsa.

.. ..

A Paris ha fet gran efecte la noticia de la conspiració *descuberta* per lo govern d' en Cánovas.

Y per Espanya se conta que á n' algun *personatge* las camas li han fet figa.

Que prengui medecina per sustos.

Y que la guardi, que per lo que li queda de vida, es molt fàcil que sempre estigui ab l' ¡ay! al cos.

.. ..

L' aristocracia femenina de Madrid se preocupa molt de si xiulan ó aplaudeixen al tenor Masini, igual que si 's tractés de un *mete y soco* d' en Frascuelo.

Qui no te feyna al gat pentina.

.. ..

Lo consell de ministres se ocupa molt de la qüestió de ordre públich.

Y 'ls cegos venen romansos.

.. ..

Los fusionistas ofereixen reintegrar las multas arbitrariament impostas pe 'ls conservadors, lo dia que tornin á ser poder.

Lo prometme no fa pobre.

Desgraciad lo diner que cau á las mans dels governants.

¡Y com si no coneguessem als fusionistas!

.. ..

Lo dijous de la setmana passada va haberhi un conat de huelga en la tranvia de Gracia.

Sembla que la empresa se habia negat á pagar al apotecari los remeys gastats en curar á un da sos operaris que habia tingut una desgracia en son treball, per lo qual varen indignarse los demés dependents de aquella empresa que, enriquintse á costas sevas, los tracta com á esclaus, y determinaren deixar lo treball si no 's continuava pagant los gastos de la enfermetat al obrer que tingués una desgracia treballant per la empresa.

Lo dijous al dematí sembla que van fer la petició 'ls obrers, y després de prop de una hora de diligencias lo director va accedir, no creyém pas que per voluntat, sino perque vaya que no sortia cap cotxe á fer lo servey y 'l temps passava y 'ls venia un conflicte demunt per una miseria.

Aquest acte de solidaritat y filantropia dels cotxeros y conductors del tranvia de Gracia 'ls honra en gran manera, y te de demostrarlos quant podrian millorar son estat si pensessin en associarse fortament pera procurar de aliviar la forta explotació de que son objecte.

Los carreters, que tan forta y arrelada tenen sa organizació, y tan bons treballs han realisat organisant als mariners, treballadors del port, camdichs, cotxeros y altres, creyém son los mes indicats pera procurar la oaganisació dels obrers de tranvías.

De aquesta manera acabarian las tontas rivalitats que 's tenen los de una empresa ab los de altres, y tots plegats no pensarian mes que en millorar sa situació que es lo únich que 'ls importa.

.. ..

Diu un periódich conservador que als republicans no 'ls queda mes recurs que acotar lo cap ó agafar lo fusell.

¡Home, que se las pega fortas!

¡No 's recorda que per la boca mor lo peix?

¡Ah, si no hi haguessen fiscals!...

..

De la nova pujada dels conservadors al poder n'ha sortit una fornada de governadors que coleccionats podrien formar un museu.

Comensant per en Torero, Sancho Panza de la Barataria de l'os, y acabant pe 'l mes insignificant escrivent que per sos mèrits ben conservats haja pogut lograr un govern de provincia, tots s'esplican com uns papagalls.

Privar banquets, posar multas, engarjolar periodistas, dirse ells mateixos fantoches d'en Cánovas, dimitir ajuntaments, censurar aparadors y prohibir dramas; tot aixó ha donat lo gènere, per ara, y encara ab marcadas tendencias á la puja.

Tot aixó durará fins que 'l poble fassi jugada neta y 'ls cantí las quaranta.

..

En Martos está jugant als esquerrans. Es un joch nou y divertit que s'ha inventat pera torment de ventrells dejuns de las gangas de la política.

Entretant rabian qu' es un gust los demócratas de la monarquía idem.

Paciencia y rosegat l'os.

Tal ha resultat als pasteleros lo premi á sa consecüencia.

UN VENENO

DEDICADA Á MÉS AMIGS FRANCISCH ILKINS

Aquell qu' estiga cansat de viure, y desesperat se vulga donar la mort, que vinga á mi y per favor li daré un remey probat.

No 'ls daré la tan usada sal fumant, que 'm desagrada, puig matarse ab sal fumant es cosa molt repugnant y la vritat, fa criada.

Tampoch los daré entenent que 's posin al pensament penjar-se d' alguna viga, d' un arbre, ó siga 'l que siga perque fa molt dolent.

Ab un tiroc, éa, es recela qui ho fa... y si se apunta al coll tota la pell se li pela, y ademés fa molt novela y sobre tot molt soroll.

¡Menjant mistos? patarata! qui menjant mistos se mata se comeix que 'n te ben poel! ¿Que no veu que fa molt rata y hi ha perill de calar foc?

No aconsello en cap manera que 's agafi la fal-lera de tirats de cap al rin per lo molt sensill motiu de que fa molt bugadera.

Tirarse desesperat de cap al mar?... mal pensat. La mar sempre está alterada, y com qu' es diu qu' es salada crech que farien salat.

Ab poca cordura obra per mes que siga molt pobre lo que 's vol matar cayent... caure... fa riure á la gent; y d' un terrat... fa mandre.

No aprobo als desesperats que á devant d' un tren parats volen morir com panarras, perque quedan mes trinchats que carn de fer butifarras.

Tampoch aprobo al que... chap... se tira de cap al pou... fa escura pou, ja se sap y matarse á cops de cap es matarse com un bou.

Men... fa temps s' ha descolert, y sabentis... re si pert, un veneno fumant per matarse ab un instant, pero matarse del cert.

No crech que sigui possible, per mes que vulgun buscar, que 'n lo non pugan trobar un remey tan infalible per lo que 's vulgui matar.

Lo remey es molt sensill, d' escandol no hi ha perill, alló es mort á poch á poch; es morir com un conill perque 's necessita foc.

Ara com que ja 's hi fet posar mitja salivera vaig á dirlos lo secret per si 'ls tingües la fal-lera d' aná á can Tapa... es aquest: Necesitan un coic.

L' estanch que trobin primé, entran, compran un ciposo, se 'l fuman, y... ¡ay que 'm desmayot fan l' anech y... pasioé.

Soch AQUELL

Lo bisbe de Orihuela y l' arcabisbe de Toledo, han excomunicat l' un El Eco de Novelda y l' altre Las Dominicales.

Nostra felicitació als excomunicats.

..

Alguns periódichs mestissos recomanan al govern que suprimexi los periódichs excomunicats.

Fins los mestissos se convencen de la inutilitat de las excomunionis, y demanan auxili á la garrotada gubernativa.

¡Y donchs qué feu de la fel!

..

Llegeixo y copio, per edificació de cardundas:

«En el vecino pueblo de Balsareny existe una escuela laica, á la cual se le hace una guerra desesperada por los porta-estandartes del absolutismo.»

»Ultimamente, segun de allí nos escriben, se ha descendido á un medio el más villano, como es el de echar á las puertas de aquella escuela, manzanas y pastillas de chocolate, que se cree estaban envenenadas, para que los niños que á ella concurren comiesen, con el caritativo fin que es de suponer.»

¡Pero cóm es que l' autoritat permet anar pe 'ls carrers, sense un morrió y una cadeneta, á tals ferast!

..

Un ensoñant de Sallent s' ha proposat aumentar la suscripció al nostre periódich y á Lo Llobregat, y estém segurs que ho lograrà de valent, per la propaganda que de nosaltres fa tot sovint desde la trona.

Si afegeix una excomuniómeta al cap-de-vall, estém decidits á aboarrli una petita comissió.

..

Llegeixo en Lo Llobregat de Sallent: Se 'ns diu que 'l diumenge passat un vicari va insultar á un jove al devant mateix

de la iglesia. No podia triar un hoch millor per ferho.

A nosaltres ja no 'ns estranya aixó, perque sabém de cert que son romansos la humilitat que predicán.

..

Grans professions y altres cerimonias del gènere catòlich se 'ns prepara per la semana santa.

Nota. No hi haurá enterro de carnes-toltes.

..

Lo Papa Lleó XIII ha donat la creu de Cristo (insignia) al príncep de Alemania, protestant y masó.

Si li convó al Papa, es capás de nómbrar bisbe al Sultau de Marruecos.

Tothom busca las sevas conveniencias.

CANTARS

Un jora nona vas jurar que los corsols meu seria, pero 's vares descuidar de dir que jo no 'l volia.

Las dandradas abellas xuclan la mel á las flors, y tu vulguent imitarlas me xuclan penas de dos.

Los núvols neus se 'n van á buscar sigua en lo mar, y jo, per mes devocions me 'n tinch d' aná á tirar l' art.

ERRAT DE PALAFRUGELL

XARADA

Si la cel está hi segona, y la lluna surt ben clara, y 's pot veure be la cara de la filla de la Tona: Lo jove Miquel Pasqual que 's fill de la quarta tres, diu que cada cap de mes li vol fer una tola.

RICH NAPRAY

..

GEROGLIFICH

Lo IIIIIII T I I X B 1808 1884 I Lo IV RN X B 1835 I

SANTRET DE PALAFRUGELL

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: — Ma-te-s.

GEROGLIFICH: — Cada persona passa sus penas.